

บทที่ ๑

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โดยปกติทั่วไป มนุษย์จะมีความรักและความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามกับตน ซึ่งเรียกว่า รักต่าง เพศ (heterosexual) แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีส่วนหนึ่งที่มีพฤติกรรมแตกต่างออกไป คือหันไปรักคนเพศเดียวกับตน อาจเป็นชายกับชายหรือหญิงกับหญิง ซึ่งเรียกว่า รักร่วมเพศ (homosexuality)

รักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่ได้มีมานานแล้ว ดังที่พบหลักฐานจาก ภาพวาดหรือข้อเขียนสมัยโบราณ (Judd Marmor nodate : ๑๕๑๐) ภาพแกะสลักบนแผ่น โลหะในยุคโบราณของอียิปต์ กรีก และโรมัน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๔ : ๘๓) บุคคลสำคัญ ในประวัติศาสตร์อย่างอริสโตเติล จูเลียต ซีซาร์ อะเล็กซานเดอร์มหาราช ไชคอฟสกี และ ไมเคิล แองเจโล ล้วนเป็นที่รำลึกว่าเคยเป็นคนรักร่วมเพศด้วยกันทั้งนั้น (ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช ๒๕๒๔ : ๑๔)

สำหรับรักร่วมเพศในประเทศไทยนั้นในสมัยโบราณไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นมากมาย แต่พอจะมีร่องรอยให้เห็นจากจิตรกรรมฝาผนังในวัดคงคาราม ราชบุรี ที่จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับ รักร่วมเพศอยู่ทั่ว ๆ ไป (อริน ทินิจวรารักษ์ ๒๕๒๗ : ๒๔)

การยอมรับหรือปฏิเสธรักร่วมเพศนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละยุคแต่ละสังคม ในสมัยอียิปต์โบราณ และกรีกโบราณไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องน่าอับอาย (จุมพต สายสุนทร ๒๕๒๖ : ๖๐) กรีกโบราณจะยกย่องว่าพวกรักร่วมเพศเป็นคนกล้าหาญและเข้มแข็ง (ประนอม สโรชมาน ๒๕๒๔ : ๑๗๗) และยังถือว่าเป็นการแสดงความรักที่สูงส่งกว่าธรรมดาอีกด้วย (เอนก อาวีพรรค และ สุวิทนา อาวีพรรค ๒๕๒๔ : ๒๑๔) ญี่ปุ่นสมัยก่อนถือว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งปกติและถือปฏิบัติในหมู่ ชามูโรและพระ (ทิส โขติวัฒนตระกูล ๒๕๒๖ : ๑)

ในสังคมตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดและเป็นบาป (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ๒๕๒๔ : ๗๗) กลางศตวรรษที่ ๔ จักรพรรดิคอนสตันตินได้ยอมรับ

คริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำรัฐ (ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ ๒๕๒๒ : ๔๔) ซึ่งก็ได้ถือว่ารัก
ร่วมเพศเป็นเรื่องเสื่อมเสียด้วย โดยถือเป็นความผิดอาญาร้ายแรง ผู้ประพฤติดังกล่าวลงโทษ
ด้วยการถูกเผาไฟทั้งเป็น (กิตติศักดิ์ ปรกติ ๒๕๒๖ : ๔๔)

ในราวคริสต์ศตวรรษที่ ๖ จักรพรรดิจัสติเนียนมีพระบรมราชโองการให้จัดทำประมวล
กฎหมายของจักรวรรดิโรมัน ตอนหนึ่งกล่าวถึงโทษแห่งความผิดฐานประพฤติก่อร่วมเพศ และ
นับแต่นั้นมา ภายใต้อิทธิพลของคริสต์ศาสนาและกฎหมายโรมัน ซึ่งมีผลต่อสำนักทางศีลธรรม
กฎหมายและระบอบการเมืองการปกครองของยุโรปติดต่อกันมาเกือบสองพันปี ต่างมีบทบัญญัติ
ลงโทษการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันอย่างรุนแรงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แม้บางแห่ง เช่น
อังกฤษ และบางรัฐในอเมริกาไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดอาญาร้ายแรงอีกต่อไป แต่ใน
ประเทศอื่น ๆ จำนวนมากยังถือว่าเป็นความผิดบาปที่ร้ายแรงอยู่ (กิตติศักดิ์ ปรกติ ๒๕๒๖ :
๔๔-๔๕) ในสหรัฐอเมริกาบางรัฐยังไม่ยอมรับการสมรสระหว่างคนรักร่วมเพศ แม้แต่ชายหรือ
หญิงที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว กฎหมายก็ยังไม่ยอมรับ (จุมพต สายสุนทร ๒๕๒๖ : ๖๒)

สำหรับประเทศไทย แม้ในด้านศาสนาจะไม่มี การแสดงโทษผู้ประพฤติก่อร่วมเพศ
อย่างรุนแรง แต่ก็มีหลักฐานแสดงว่าทางศาสนาปฏิเสธผู้มีความประพฤติเช่นนี้ โดยออกบ่งใน
พระไตรปิฎกว่าเป็นบุคคลที่ห้ามบวช... (สุชีพ ปุญญานุภาพ ๒๕๒๒ : ๒๒๔)

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่า สังคมไทยในสมัยก่อนมองรักร่วมเพศ
เป็นเรื่องน่ารังเกียจ อับยศ และเสื่อมเสีย

พฤติกกรรมรักร่วม เพศถูกกำหนดเป็นข้อห้ามในกฎหมายตราสามดวงในรัชกาลที่ ๑
(กิตติศักดิ์ ปรกติ ๒๕๒๖ : ๔๔-๔๐) สำหรับรักร่วม เพศหญิงซึ่งมีศัพท์เฉพาะว่า "เล่นเพื่อน"
นั้น หากเป็นหญิงชาววังแล้วถือว่าผิดกฎหมายเทียบบาลด้วย (กรมศิลปากร ๒๕๒๑ : ๔๔)

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีกฎหมายลักษณะอาญา รศ. ๑๒๗ ลงโทษผู้กระทำชำเราที่
ผิดธรรมตามนุษย์ ไม่ว่าจะด้วยชายหรือหญิง (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ๒๕๒๓ : ๗๗-๗๘) แต่กฎหมาย
ไทยปัจจุบัน การประพฤดิหรือประกาศตนเป็นคนรักร่วม เพศไม่ทำให้ต้องรับผิดอาญาแต่อย่างใด
(กิตติศักดิ์ ปรกติ ๒๕๒๖ : ๑๐๗) ปัญหาของพวกรักร่วม เพศในยุคปัจจุบันจึงไม่ได้อยู่ที่กฎหมาย
หากแต่อยู่ที่สังคมนั่นเอง

โดยทั่วไปสังคมจะถือเอาการรักต่าง เพศเป็นความปกติทางเพศ พฤติกกรรมรักร่วมเพศ

จึงถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ทำให้มาตรฐานสังคมเสียไป และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม มักได้รับการดูถูกเหยียดหยามและวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสีย ๆ หาย ๆ ในวงการแพทย์รวมทั้งจิตแพทย์มองว่าคนรักร่วมเพศเป็นเหมือนผู้ป่วยทางจิตทางประสาทที่ต้องได้รับการรักษา

คนรักร่วมเพศจะมีความลำบากใจในการปรับตนเอง พวกเขาไม่มีความสุขทั้งกายและใจ เมื่อตรวจสอบทางด้านจิตใจและจิตวิทยา จะพบว่า พวกเขายังมีปัญหาอื่น ๆ อีกมาก เช่น ปัญหาทางมนุษยสัมพันธ์ เป่ค้อย ปัญหาทางด้านประสาทและทางจิต (สมโภชน์ สุขวัฒนา ๒๕๑๖ : ๑๑๔-๑๒๐)

จากการศึกษาทางจิตวิทยาพบว่า พวกรักร่วมเพศส่วนใหญ่มักคิดว่าตนเป็นคนผิดปกติ ผิดแผกไปจากคนอื่น และมีความรู้สึกผิดรบกวนจิตใจอยู่ เสมอ ทำให้ต้องเผชิญกับความเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว และรู้สึกว่าตนเป็นคนละพวกกับคนอื่นในสังคม

คนรักร่วมเพศมักเพิกเฉยความรู้สึกว่าวุ่นใจ กังวลใจอยู่ เสมอ ส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นใจตัวเอง เพราะรู้ดีว่าตนทำผิดเพศที่แท้จริง และกำลังดำเนินชีวิตในแง่มืดที่สังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับ ความสุขทางเพศและอารมณ์ทางเพศต้องเป็นไปอย่างซ่อนเร้นปกปิด ต้องปิดบังตัวเองไว้ในโลกของความกลัว กลัวว่าจะถูกจับได้ กลัวถูกกีดกันแกล้ง กลัวเสียชื่อเสียงและการยอมรับจากสังคม บางคนพยายามเก็บกดไว้เพราะเห็นว่าผิดศีลธรรม ความกดดันต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้คนรักร่วมเพศมีลักษณะ เก็บกดและเกิดความเครียดทางอารมณ์ บางครั้งอาจวิตกกังวลขนาดหนัก ถึงกับเป็นโรคประสาท

รักร่วมเพศจำนวนไม่น้อยที่มีลักษณะชอบระแวงสงสัยผู้อื่น ระแวงว่าคนจะคอยนิทาหรือทำร้ายตน รู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจและหุงจดใจได้ง่าย (อรทัย ชื่นมณีย์ ๒๕๑๔ : ๑๖๓)

เนื่องจากคนรักร่วมเพศมักมีเป่ค้อยว่าตนเองผิดปกติ เกรงว่าสังคมจะดูหมิ่น เพราะฉะนั้นโดยไม่รู้ตัว กลไกของจิตใต้สำนึกก็จะผลักดันให้มีการแสดงออกเพื่อปกปิดเป่ค้อยนี้ โดยมีพฤติกรรมชดเชย เช่น แสดงความไม่สนใจ มีที่ทำทำหายหรือก้าวร้าวต่อคำนิยามทั่วไปของสังคม ทำให้กลายเป็นเป้าหมายของการวิจารณ์และโจมตีจากสังคม (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๔ : ๘๖)

คนรักร่วมเพศจะถูกสังคมมองในลักษณะของความผิดปกติ วิตกกังวลทางเพศ นำรังเกียจ นำสมเพช นำเหยียดหยัน ตีเตียน ลงโทษ กีดกันในสิทธิและโอกาสทางสังคมบางอย่าง เช่น การ

รับจ้างทำงาน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม (เพ็ญมาศ กำเนิดโทณ ๒๕๒๕ : ๖)

นอกจากนี้คนรักร่วม เพศยังต้องประสบปัญหาด้านการงานและครอบครัว บ้างต้องตกอยู่ในสถานการณ้จ่ายอม คือ มีชีวิตสองแบบ เป็นคนรักร่วมเพศในขณะที่หน้าฉากเป็นคนรักต่างเพศ

ลอเรนซ์ (Laurence) ได้ศึกษาการแต่งงานของพวกรักร่วมเพศกับเพศตรงข้าม พบว่าการแต่งงานส่วนมากเกิดจากเคยพลาดหวังมาก่อนทั้งสองฝ่าย หรือแต่งงานเพื่อกำจัดคู่เก่าที่เป็นรักร่วมเพศ เป็นการแต่งงานแบบบังหน้า เพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีในด้านจิตใจ เพราะไม่มีความสุขอย่างแท้จริง และการแต่งงานมักอยู่กันไม่ยาวนาน (อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม ๒๕๑๖ : ๒๑)

สำหรับพวกรักร่วม เพศด้วยกันมักมีความสัมพันธ์แบบไม่จริงจังยั่งยืน สำล่อน เป็นความสัมพันธ์แบบชั่วคราว ชั่วคราว ไม่ลึกซึ้งยาวนานต่อกัน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๔ : ๘๔)

ความสำล่อนของคนรักร่วม เพศนั้นก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นอันตรายหลายชนิด อย่างเช่น กามโรค นายแพทย์สมนึก วิบูลย์เสข (อ้างถึงในไทยรัฐ ๒๕๒๗ : ๑๔) นายกสมาคมต่อต้านกามโรคแห่งประเทศไทยเปิดเผยว่า ในประเทศไทยมีคนรักร่วม เพศอยู่จำนวนมาก และคนพวกนี้มีสถิติการสำล่อนทางเพศมากกว่าคนปกติ ทำให้กามโรคแพร่ระบาด และแพร่โรว (Parrow 1970) ประมาณว่า ๑ ใน ๔ ของผู้ป่วยกามโรคเป็นพวกรักร่วมเพศ (อ้างถึงใน นงลักษณ์ เหมประดิษฐ์ ๒๕๒๖ : ๓๔-๓๖)

นอกจากนี้คนรักร่วม เพศยังเป็นพาหะสำคัญของโรคเอดส์ (Aids: Acquired Immune Deficit Syndrome) ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่ชาวโลกกำลังกล่าวขวัญถึงอย่างกว้างขวางด้วยความหวุ่นวิตกและ เกรงกลัว พยายามที่จะต่อต้านและหาวิธีการป้องกันรักษากันเป็นการใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นโรคที่อันตรายถึงชีวิต และยังไม่มืวิธีการรักษาให้หายขาดได้

ผู้แทนองค์การอนามัยโลกประมาณไว้ว่า ขณะนี้มีชาวโลก ๕-๑๐ ล้านคนที่เป็นพาหะนำโรคนี้อยู่ ผู้อำนวยการโครงการโรคเอดส์ แห่งศูนย์ควบคุมโรคติดต่อที่แอตแลนตา สหรัฐอเมริกา กล่าวว่า ถ้าแนวโน้มยังคงเป็นไปอย่างปัจจุบันนี้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ จะมีผู้ป่วยโรคเอดส์ถึง ๓๐๐,๐๐๐ รายทั่วโลก (อ้างถึงใน หมอ ๕๐๒๔ ๒๕๒๔ : ๑๒)

การสำล่อนหรือมีความสัมพันธ์แบบชั่วคราวชั่วคราวของพวกรักร่วม เพศ นอกจากจะทำ

ให้เสี่ยงต่อโรคร้ายแล้ว บางครั้งยังต้องเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายร่างกายและชิงทรัพย์ ซึ่งบางครั้งก็จบลงด้วยการฆ่า

สำหรับริกร่วม เพศหญิงนั้นอาจมีความสัมพันธ์ค่อนข้างยาวนาน ไม่ส่ำส่อน มักมีความรักและอารมณ์ผูกพันลึกซึ้ง แต่เมื่อต้องจากหรือเลิกลากัน มักเสียใจรุนแรง บางครั้งถึงกับฆ่าตัวตายหรือตามล้างตามล่ากันถึงตาย (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๕ : ๘๖)

การชิงรักหักสวาทในหมู่ริกร่วม เพศนั้นค่อนข้างดู เดือดรุนแรงถึง เลือกกตยงออกและมักเป็นข่าวอาชญากรรมในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ

ริกร่วม เพศส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกหงอยเหงาและอ้างว้าง ต้องการมีใครสักคนอยู่ใกล้ชิดและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเขาได้ แต่คนริกร่วมเพศมักประสบปัญหาในการหาคู่ครองอย่างถาวร เขาจะรู้สึกเบื่อชีวิตที่ต้องเปลี่ยนคู่อุ่บ่อย ๆ เมื่อแก่ตัวขึ้นก็ยิ่งหาคู่ได้ยาก ความเหงาจะเพิ่มพูนขึ้นตามลำดับ และมีแนวโน้มของการฆ่าตัวตายมากขึ้น

สำหรับคนริกร่วมเพศที่มีความต้องการผ่าตัดแปลงเพศ แม้ปัจจุบันทางสัลยแพทย์จะสามารถทำให้ได้ แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายก็ยังไม่ยอมรับสถานภาพของความเป็นเพศใหม่นั้น บุคคลนั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงสูติบัตร ทะเบียนบ้าน หรือทะเบียนอื่น ๆ อย่างเช่น ใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนทำให้บุคคลต้องประสบปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันอยู่เป็นอันมาก และนอกจากนี้ยังต้องประสบปัญหาด้านการจดทะเบียนสมรส ซึ่งกฎหมายบังคับให้ทำตาม เพศกำเนิดเท่านั้น

ปัญหาริกร่วม เพศนั้น เป็นปัญหาของความผิดปกติทาง เพศที่สังคมปัจจุบันกำลังเพ่งเล็งว่าเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางศีลธรรม เป็นปัญหาด้านกฎหมาย และเป็นต้นเหตุของอาชญากรรมทาง เพศ กระทั่งมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักและกว้างขวางว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ บ้างก็วิตกกังวลไปถึงขั้นว่าคนกลุ่มนี้จะมีมากขึ้นจนทำให้สังคมกลับสนุ่นวายไปหมด

อย่างไรก็ตาม แม้จะถูกปฏิเสธจากสังคม กฎหมาย ศาสนา หรือแม้ต้องเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต แต่ก็ยังปรากฏว่ามีคนริกร่วมเพศอยู่มากมาย ในต่างประเทศมีผู้พยายามศึกษาถึงเรื่องนี้อย่างจริงจัง และมีการสำรวจจำนวนคนริกร่วมเพศในปัจจุบันไว้ ทำให้พอทราบถึงความแพร่หลาย อย่างเช่น การศึกษาของคินซีย์ (Kinsey)

คินซีได้ศึกษาร่วมเพศในชายหญิงผิวขาวชาวอเมริกัน พบว่า ชายที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ๓๗% เคยมีประสบการณ์ร่วมเพศ และ ๔% มีพฤติกรรมร่วมเพศตลอดชีวิต อัตรานี้มีทั้งเพศชายและหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน แต่หญิงจะมีประสบการณ์ร่วมเพศน้อยกว่า คินซีประมาณว่า รกร่วมเพศมีอยู่ ๔% ของพลเมืองทั้งหมด (เกษม ดันดีผลาชีวะ ๒๕๒๔ : ๔๑) โดยเฉลี่ยแล้ว รกร่วมเพศชายจะมีประมาณ ๔% และรกร่วมเพศหญิงมีประมาณ ๒% (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๔ : ๘๔)

สำหรับความแพร่หลายของกลุ่มคนรกร่วมเพศในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการสำรวจอย่างจริงจัง แต่ก็อาจมองเห็นได้จากการสำรวจของนักจิตวิทยาบางกลุ่ม

จากรายงานนักจิตวิทยาปี ๒๕๑๕-๒๕๑๙ กล่าวว่า มีผู้มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขภาพจิตเกี่ยวกับปัญหาการร่วมเพศมากขึ้นตามลำดับ มีทั้งพวกเคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์กับเพศเดียวกันมาก่อน จากการศึกษาพบว่า เป็นชาย ๘๔% หญิง ๑๕% ระดับอายุ ๒๐-๓๐ ปีมีมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา (อริน ทินิจวรารักษ์ ๒๕๒๗ : ๓๔)

จากคนไข้ที่มาปรึกษาปัญหาการร่วมเพศ พอประมาณได้ว่า เมืองไทยมีไม่ต่ำกว่า ๔% ในกรุงเทพฯ จะมีรกร่วมเพศประมาณ ๔๐% โดยดูจากจำนวนรกร่วมเพศแถวพหลโยธิน สนามหลวง และจำนวนจดหมายที่เขียนมาถามเกี่ยวกับรกร่วมเพศ (สุรพงศ์ อัมพันวงษ์ และคณะ ๒๕๒๔ : ๑๘๔-๑๘๕)

นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า คนไข้ที่มานั้น มีเกย์ทุกฐานะ ตั้งแต่รวยที่สุด ระดับปริญญาเอก ระดับอธิบดี ม่ายพล กระทั่งคนกวาดถนน ทั้งที่อยู่ในเมืองหลวงจนถึงชนบทห่างไกล (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ๒๕๒๔ : ๑๘๒-๑๘๓)

ในปัจจุบันเราจะสังเกตเห็นว่ามีคนรกร่วมเพศมากขึ้นในสังคม ซึ่งจริง ๆ แล้วจำนวนนั้นอาจจะเท่าเดิม แต่เนื่องจากปัจจุบันคนรกร่วมเพศกล้าเปิดเผยตัวเองมากขึ้น เราจึงพบได้บ่อยและรู้สึกว่าคนรกร่วมเพศมีจำนวนมากขึ้นกว่า เดิม

ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว กล่าวว่า สื่อสารมวลชนไม่ว่าในรูปของสิ่งตีพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนมีผลต่อกลุ่มคนรกร่วมเพศ ในแง่ที่ทำให้คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนมากขึ้นเพราะมีตัวอย่างให้เห็น และทราบว่ามีคนอื่นไม่น้อย

ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนคน ความอับอายที่จะประกาศตนจึงลดน้อยลง (ไพฑูรย์ เครือแก้ว ๒๕๒๔ : ๑๖๘)

ปัจจุบันเรื่องรักร่วมเพศกำลังเป็นที่สนใจและกล่าวถึงทั้งจากสาธารณชนและบรรดา สื่อมวลชนอย่างแพร่หลาย ท่าทีของสังคมที่มีต่อรักร่วมเพศได้เปลี่ยนแปลงไปมาก

เมื่อไม่นานนี้ คือในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ สมาคมจิตแพทย์อเมริกาได้ประกาศว่า พวกรักร่วมเพศไม่ใช่คนผิดปกติแต่อย่างใด จะถือว่าผิดปกติก็ต่อ เมื่อพฤติกรรมของเขานำมาซึ่งปัญหา บุ่งยากทางจิตใจ เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต มีอาการซึมเศร้าคิดฆ่าตัวตาย หรือไม่พอใจ กับสภาพของคน (สมภพ เรื่องตระกูล ๒๕๒๔ : ๒๖๗) และการยอมรับคนรักร่วมเพศก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ในอเมริกาได้ยอมรับคนรักร่วมเพศเป็นตำรวจครั้งแรกในรัฐซานฟรานซิสโก (ทิส โชติวัฒนตระกูล ๒๕๒๖ : ๒)

เรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศซึ่ง เคย เป็นเรื่องที่น่าอับอายต้องปกปิดนั้น ปัจจุบันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องลึกลับอีกต่อไป เคียวนี่เราจะได้รู้ได้เห็น เรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศปรากฏตามสื่อมวลชน ชนิดต่าง ๆ มีการให้สัมภาษณ์ของคนรักร่วมเพศหลายคนที่เปิดเผยตนเอง ลงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือทางโทรทัศน์ ซึ่งล้วนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยอมรับและ ยกย่องจากสังคม

นอกจากนี้ยังมีการแสดงออกทางโทรทัศน์ เป็นตัวละคร พิธีกร ดาราหรือนักแสดง และในนิยาย ละคร หรือภาพยนตร์ ก็จะมีคนรักร่วมเพศเป็นตัวแสดงร่วมอยู่ด้วย ในฐานะตัวเอก บ้างตัวประกอบบ้าง นอกจากนี้ก็ยังมีหนังสือ นิตยสาร ภาพยนตร์หรือละคร ที่เสนอเรื่องราวของคนรักร่วมเพศออกมา เผยแพร่อย่างกว้างขวาง

การเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศทางสื่อมวลชน ซึ่งอาจ เป็นการ เสนอแนวคิด ของพวกรักร่วมเพศ เองหรือ เสนอความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปที่มีต่อรักร่วมเพศ ทั้งในทาง เห็นอก เห็นใจหรือ เยาะ เย้ยนั้น จะทำให้บุคคลได้รับรู้ถึงความคิดและพฤติกรรมของคนรักร่วมเพศ และทำให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจ ความ เห็นอก เห็นใจ ลดอคติหรือความรังเกียจ เคียดฉุนท้งลง เห็นว่าเป็น เรื่องปกติธรรมดา ซึ่งนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีและยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ ในที่สุด

เพื่อมาศ กำเนิดโทน ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ ในปี ๒๕๒๔ พบว่า ทัศนคติของครูต่อนัก เรียนเกย์ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการยอมรับนักเรียนเกย์

อาจเป็นไปได้ว่า สื่อมวลชนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลให้ เป็นไปในทางบวกหรือ เห็นด้วยกับรกร่วม เพศ ซึ่งนำไปสู่การยอมรับรกร่วม เพศ ทำให้คนรกร่วม เพศ กล้าเปิดเผยหรือแสดงตัวมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าทัศนคติของบุคคลที่มีต่อรกร่วม เพศ นั้นเป็นอย่างไร และมีความสัมพันธ์กับการ เปิดรับสื่อมวลชนไปในลักษณะใด โดยทำการศึกษาในกลุ่ม นักศึกษาในกรุง เทพมหานคร

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาโดยจำแนกกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อยตาม เพศ สาขาที่ศึกษาและ ภูมิภาค เพื่อดูว่าปัจจัยดังกล่าวจะมีส่วนทำให้ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วม เพศและความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศของกลุ่มนักศึกษาแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อทราบทัศนคติของนักศึกษาต่อเรื่องรกร่วม เพศ
๒. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างการ เปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศ ของนักศึกษา

ปัญหาวิจัย

๑. นักศึกษามีทัศนคติต่อเรื่องรกร่วม เพศอย่างไร
๒. ความสัมพันธ์ระหว่างการ เปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศของนักศึกษา มีทิศทางไปในลักษณะใด

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักศึกษาที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วม เพศมีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ
๒. การเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับทัศนคติต่อ เรื่องรกร่วม เพศของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษา เฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของ รัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่อยู่ใน เขตกรุง เทพมหานคร เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหามากที่สุด และเป็นกลุ่มที่มีลักษณะรวม ๆ ใกล้เคียงกันค่อนข้างมาก ซึ่งจะช่วยให้การศึกษา ถึงการ เปิดรับสื่อมวลชนและทัศนคติต่อประเด็นปัญหา เห็นได้ชัด เจนขึ้น และที่ เลือกศึกษาใน เขต กรุง เทพมหานครก็ เนื่องจาก เป็นเขตที่มีการ ใช้สื่อมวลชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง

๔.

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มนักศึกษาจากสถาบันดังกล่าวทุกสถาบัน ยกเว้นมหาวิทยาลัย
รามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างและ
กระจายมากเกินไป

คำจำกัดความในการวิจัย

๑. การเปิดรับสื่อมวลชน หมายถึง ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับข่าวสาร
จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
๒. ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ เป็นไปในทางบวก
หรือทางลบ ในระดับต่าง ๆ กัน
๓. รักร่วมเพศ หมายถึง ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนเพศเดียวกัน อาจเป็น
หญิงกับหญิงหรือชายกับชาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อให้สื่อมวลชนได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการ เสนอข่าวสาร เกี่ยวกับ
รักร่วมเพศที่มีต่อทัศนคติของผู้ที่เปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งจะเป็นไปในทางส่งเสริมสนับสนุนให้มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศมากขึ้นในสังคม
๒. เพื่อให้สื่อมวลชนได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ในการ เสนอข่าวสารต่าง ๆ
อันเป็นการสร้างสรรค์บุคคลและสังคมให้ดีขึ้น
๓. เพื่อเป็นแนวทางแก่สื่อมวลชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการ เสนอข่าวสารต่าง ๆ ผ่าน
สื่อมวลชนให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาบุคคลและสังคม
๔. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการคัดเลือกข่าวสารที่จะ เผยแพร่ผ่าน
สื่อมวลชน
๕. เป็นผลทางการศึกษาในสาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
๖. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในแง่มุมอื่นต่อไป